

Bô Xít là mẹ gì? [5]

An Hoang Trung Tuong 2009-05-08 17:38

Page: 1

(Bài No4 ở đây)

(Bài No3 ở đây)

(Bài No2 ở đây)

(Bài No1 ở đây)

An Ninh Bô Xít

Từ đận Trung Tướng biết Xứ Lừa là một trong hai quốc gia xuất khẩu lao động phổ thông nhớn nhất quả đất (bạn còn lại là Phi Luật Tân), thì chứng nhục nhược tiểu phát thành bệnh nhục nhược tiểu.

Lừa sang Khoai Tây làm gì? Giai sơn xe thông cống xây tường. Gái quét hè rửa bô bưng bát. Dân nhược tiểu chỉ được nhận việc hèn mọn. Kỹ sư Lừa lành nghề mới được ráp ti-vi Thái, giáo sư Lừa cao niên mới được dạy tiểu học Công Gô.

Tập tọe kinh doanh Xe Ôm với khát vọng dầm lên đầu lâu Mèo Tàu Nhựt, Trung Tướng ước một mùa kia thuê cả sư đoàn Khoai Tây về làm tài xế, phong các Ông Lừa làm Manager, các Bà Lừa làm Chief, để bạn Khoai Tây phải thấy, chúng là Xe Ôm chứ cái chó gì tinh tướng.

Nếu thành Lừa Gộc, Trung Tướng mộng một Tết nọ sang Khoai Tây mua một lúc bảy ngàn cô dâu phát không cho Lừa Tiểu Nông Thái Bình cưỡng hiếp. Trung Tướng sẽ mượn em Hê bắt bạn gái Khoai Tây sắp hàng đôi chúc mừng gồng gớm kiểm tra trình tiết mất hay còn (**).

Thật ngọt ngào giấc mơ cường quốc.

Kinh tế Lừa dần tiến dần tiến. Dù còn lâu mới nên cường quốc, đừng tức tặc chỗ này chỗ khác đã lác đác bóng Khoai Tây lụi hụi cày thuê. Dù

Khoai Tây hiện đa phần chỉ là Phi Mã Ấn, thì cái ngày từng đồng Khoai Tây Xịn rập đầu trước Lừa Sếp cũng chẳng mấy xa.

Dùng phát, bằng Bô Xít, cả ngàn tên Tàu bỗng hóa cu-ly Lừa. Nhìn chúng, đứng củ mặt đàn thối mũi phè mắt xéch, tay lấm lem moi đất đỏ nầu nhuôm, các Ông Lừa phải thấy mình chuénh choáng, hóa Khoai Tây chứ?

Than ôi không, chả thằng mẹ nầu tự hào, ngoài Trung Tướng. Tâm tư Tiểu Nông truyền kiếp khiến các Ông Lừa đang lấp ló cơ hội đuổi đòi chối phát đặc ân Bô Xít.

Chúng sợ Tàu cướp công ăn việc làm.

Chúng lo Tàu khổng chế xâm lược.

Chao ôi hèn mọi.

Moi đất có điều gì ngon mà lo bị cướp? Chế ca-la-thầu bán cho cu-ly Tàu chả khoái hơn hay sâu (***)?

Hai ngàn thằng Tàu cu-ly dái khảm, không súng cối không pháo tăng, định làm trò điều gì với nửa triệu bộ đội Cụ Hồ và ngàn ý công an Cụ Hồ nốt?

Bọn Mẻo cứu mang ba triệu Lừa có lo ngày bị xâm lược không?

Bọn Úc dân hai chục triệu cũng nuôi ngót triệu Lừa, lo bị xâm lược chứ?

Xứ Mã bảy tám triệu Tàu Kiều, đất Xiêm đông Tàu nữa, không lo bị xâm lược hả?

Bên Đài, một mẩu Tàu, đang kìn kịt mấy trăm ngàn cu-ly Lừa đấy, xâm lược bỏ mẹ nó đi xem nầu?

Địt mẹ bọn Tiểu Nông, không chửi phí của. Thảo nầu mà trung ương Tiểu Nông tàn độc đuổi nửa triệu Lừa Gốc Tàu khỏi Bắc Lừa và gấp rưỡi số ý khỏi Nam Lừa chỉ trong hè 1978, xây kỷ lục vô song trong tuyên nhân loại sử.

(Nghỉ chơi phò, mai bắt nốt phần cuối)

(@2009)

(**) Em Hê: Một Gái Mạng Lừa, bạn thân Trung Tướng.

(***) Ca-la-thầu: Món ăn triền thống của bọn Lưỡng Quảng bên Tàu.

(Bài tiếp theo ở đây)

COMMENTS

[An Hoang Trung Tuong \(2009-05-09 01:11\) #28](#)

Mẹ tự dựng có tên Cú mí cả em Hê lao vào phản biện cái chiến Thượng Mù bị Tàu Khựa cướp cơm, thế là Trung Tướng mất mẹ hơn tiếng đồng hồ chèn thêm bài No6, chứ đáng ra chiến đề kết thúc mẹ.

Phần cuối quan trọng nhất, Sinh Thái Bô Xít, vườn còn ở phía trước.

[An Hoang Trung Tuong \(2009-05-09 07:30\) #30](#)

@tên Cú

Cãi gì cãi như cú.

Đã nêu dõ dàng ví dụ về giá một bộ vét Armani bán ở Lạng Sơn mà còn nguyên liệu mới cả số lượng cái khặc ý. Sao không đưa luôn khẩu hao dây chuyền, mới cả Sales-marketing vào cho nó Economics?

Trong tỉ phần giá thành một bộ vét thì chi phí nhân công chiếm 70%, nguyên liệu 15%, các cái khác 15% còn lại. Không tin đồng chí cứ ra chợ đặt may một bộ vét thì nắm khá chính xác.

Giá bán lẻ một bộ vét Armani Tàu là 100 ngàn tận tay người dùng, thì giá thành của nó cùng lắm 50 ngàn. Tính ra, giá nhân công Tàu may một bộ vét chỉ bằng quăng 3-40 ngàn.

Mẹ thế thì không rẻ nhất thế giới thì còn chỗ điều nầu rẻ hơn?

Một ví dụ nữa là giá nông thổ phẩm Tàu bán đầy ở chợ Long Biên.

Nông thổ phẩm thì có cứt mà nguyên liệu ý. Và tỉ trọng nhân công trong giá thành một quả trứng gà hay một cây bắp cải là bâu nhiêu mà nó bán bằng 1/3 Lừa bán?

Một vườn đề Kinh Tế cần chấn chỉnh đồng chí, là trên quan điểm Quản Trị, thì Số Lượng quyết định Giá Thành, đứng trên quan điểm Kinh Doanh, thì chính Giá Thành mới quyết định Số Lượng (tất nhiên là còn món Nhu Cầu nữa, đứng ta chưa đề cập, vả lại sản xuất ồ ạt kiểu Tàu thì Cầu là thứ yếu).